

27-S: una oportunitat social

El 27-S estem convocats a unes eleccions que es presenten decisives i diferents. Des de la Taula del Tercer Sector no som aliens a la situació social, política i institucional en què estem immersos i som conscients del paper que hem jugat però, també, del que volem jugar a partir d'ara. Som una institució plural, en la qual es reflecteix la diversitat existent al nostre país, que està formada per 34 federacions membres on s'agrupen més de 3.000 entitats de base que desenvolupen una tasca fonamental, imprescindible i insubstituïble, en qualsevol societat que es consideri plenament democràtica: l'atenció a les persones més vulnerables.

El nostre treball busca la defensa dels drets socials, el combat contra les desigualtats que genera un repartiment no equitatiu dels recursos, i un sistema de protecció social que esmorteixi l'exclusió, la pobresa i la manca d'oportunitats. Aquests objectius han justificat la nostra vocació en el passat i són, avui, compromisos irrenunciables per al futur.

El nostre país ha patit molt els darrers anys, i encara suportem unes taxes de risc de pobresa, d'atur i de desigualtat que són inacceptables en l'entorn europeu. A Catalunya més del 20% -aquest percentatge suposa, segons les darreres dades disponibles de l'Idescat, 538.300 catalans i catalanes- dels ciutadans viuen per sota del llindar de la pobresa, i sense cap mena de prestació -contributiva, no contributiva o subsidi- aquesta xifra s'enfilaria al 46%.

No hi pot haver cap excusa que obligui a ajornar les solucions que ens han de permetre dignificar la vida dels nostres conciutadans. Per

fer-ho hem ser agosarats i innovadors en les nostres propostes de futur. No podem defugir cap debat, ni estalviar-nos cap obstacle que ens permeti aconseguir els nostres objectius. I volem reconèixer que se'ns fa necessari aspirar a les màximes eines institucionals, polítiques i econòmiques per assolir la noble fita d'aspirar a una societat més equitativa, on Catalunya pugui encapçalat les llistes de països europeus amb les taxes més baixes de fracàs escolar, d'atur, de precarietat i de pobresa, alhora que siguem capdavanters, per exemple, en recerca universitària, en despesa social o en ajudes a la família i la infància.

Molts dels nostres ciutadans i ciutadanes estan en una posició de fragilitat. L'atur crònic, l'exclusió i la po-

ORIOI ILLA

PRESIDENT DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL

L'EPA ens diu que 257.700 persones viuen en llars sense ingressos

bresa s'han fet presents en la nostra vida de forma persistent, permanent. L'EPA del segon trimestre ens diu que 257.700 persones viuen en llars sense ingressos. Per això proposem un canvi en profunditat d'allò que han suposat les polítiques socials al nostre país durant molts anys, una àrea de la gestió pública pensada més com a despesa que no pas com a inversió. I fer-ho a partir de sis grans objectius que justifiquin la implementació de polítiques públiques amb aquest propòsit: (1) la prioritització de les polítiques redistributives -fonamentalment l'habitatge social i l'ocupació de qualitat-, absolutament necessàries, perquè les polítiques redistributives i pal·liatives no són suficients per reduir les creixents desigualtats socials que pa-

tim; (2) que els nous ingressos provinents de noves figures tributàries o recaptatòries es destinin a polítiques o programes d'impacte social, perquè necessitem un estat del benestar amb més recursos dels que ara tenim si volem apropar-nos als estàndards europeus; (3) passar de la renda mínima d'inserció -RMI- a la renda garantida de ciutadania -RGC-, perquè el dret a unes rendes mínimes és una garantia de cohesió social en el futur i una inversió que ens ajudarà a prevenir problemes de naturalesa social i econòmica; (4) la integració de l'atenció social i sanitària, perquè necessitem uns serveis públics més eficients i organitzats en funció de les necessitats de les persones i perquè cal fer, dels drets socials, drets reconeguts i consolidats; (5) reformar i modernitzar els serveis socials bàsics, perquè el model de fa vint anys s'ha quedat enrere i no es poden atendre en condicions les demandes que la nostra societat exigeix avui; i (6) una aposta decidida i valenta dels poders públics per un nou model econòmic, en què es pugui parlar d'una banca pública, en què l'economia no lucrativa guanyi reconeixement i presència en l'activitat econòmica ordinària del nostre país i en què el discurs de l'economia es vinculi, irrenunciament, al present i al futur de les persones.

A partir del 27-S escollirem un nou Parlament, que tindrà l'obligació, i el privilegi, d'escollir el govern del nostre país. Per part de la Taula del Tercer Sector expressem el nostre desig que ho faci pensant en la necessitat que tenim d'enfortir les polítiques socials i, així, de millorar la precària situació socio-econòmica que molts dels nostres conciutadans estan patint.

XAVIER BERTRAL

CARTES I MISSATGES

Solidaritat exprés

Considero lloable qualsevol mena de solidaritat, fins i tot aquella que respon a la necessitat de compensar moralment una consciència intranquil·la. Dit això, em sobta una mica la febre altruista que han contractat moltes persones respecte dels refugiats sirians. I em sobta perquè es produeix en una societat en què sembla que esperem l'impacte mediàtic o emocional de torn per activar la nostra relativa fraternitat. Així, centenars d'indigents malviuen al carrer sense que ningú els ofereixi casa seva; la majoria només oferim els nostres recursos materials als més necessitats en els Grans Recaptés i les Maratons; les diferents ONG esperen en va més donacions econòmiques periòdiques que només se solen produir quan esclaten catàstrofes televisades; els bancs de sang malden per aconseguir uns nivells de donacions no sempre suficients; les entitats solidàries han de fer mans i mànigues per reunir tots els voluntaris necessaris...

No vull menystenir el desprendiment de tants ciutadans que sí que estan implicats habitualment en l'ajuda aliena. Tanma-

teix, les aportacions esporàdiques són sempre benvingudes, però no hem d'oblidar que la veritable generositat és compartir el que tenim i no pas donar el que ens sobra.

ÒSCAR PUJOL ESCANERO
BADALONA

Vergonya aliena

Sembla mentida que a hores d'ara, ens uns moments tan transcendents per a Catalunya, el líder de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, tingui un discurs tan buit, basat només a criticar el president Mas o a "fer volar coloms" dient que cal un referèndum d'autodeterminació pactat amb l'estat espanyol.

Des de divendres, que començava la campanya per a les eleccions del 27 de setembre, aquest candidat anirà per tot el territori de bracet amb el líder de Podem (pensen que la gent de Madrid ens salvarà), que no para de dir coses com ara que "des de Pedralbes no us ensenyaran què és lluitar per les llibertats o què és ser català" o, encara pitjor, "PP i Convergència sempre s'han entès en polítiques de

retallades, ara els agrada jugar a les guerretes", o demanant el vot de tota aquella gent que "no s'avergonyeix de tenir pares andalusos o avis extremeños". Quin nivell tan lamentable, el del senyor Pablo Iglesias. Crec que cap altre polític podria aglutinar i arrossegar el país com el president Mas. La veritat, no m'imagino el senyor Rabell o el senyor Herrera arrossegant centenars de milers de catalans cap a la independència o cap enlloc. És hora de deixar-se de personalismes i de partidismes.

JAUME FONTCUBERTA BOU
BARCELONA

Ara ja no podran

El meu pare, que té una certa edat, em deia el matí de l'11 de setembre que quan ell tenia 7 anys des de Madrid van donar permís per poder fer teatre en català, però era obligat que com a mínim un actor parlés en castellà. Actualment, després de gairebé 90 anys, passa el mateix però encara pitjor! O sigui, un nen que vulgui seguir les classes en castellà pot obligar la resta dels seus companys, uns nens nascuts a Cata-

lunya i que senzillament parlen català com a llengua materna, a fer-les en castellà. Sembla impossible que en aquests moments tan democràtics encara visquem fets com aquests! Esperem que molt aviat ja no puguin imposar ni això!

ALBERT ALTÉS SEGURA
VIC

Teatre anglès

Per televisió vam veure l'entranyable imatge de Cameron i Rajoy. Cameron va dir que si Catalunya pren la decisió unilateral d'independència queda fora de la UE. ¿Com pot dir això el primer ministre d'un país que no és dins de Schengen, que no té l'euro com a moneda i que està plantejant un referèndum per sortir d'Europa?

JOAN MILLET GELABERT
SANT JUST DESVERN

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://twitter.com/diariARA) [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [@cartes@ara.cat](mailto:cartes@ara.cat) Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

